II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2009 m. vasario 11 d.

dėl valstybės pagalbos C 55/07 (ex NN 63/07, CP 106/06), kurią įgyvendino Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė – v*alstybės garantija BT*

(pranešta dokumentu Nr. C(2009) 685)

(Tekstas autentiškas tik anglų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/703/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

paprašiusi suinteresuotųjų šalių pateikti savo pastabas pagal minėtų straipsnių nuostatas [1] ir atsižvelgdama į tas pastabas,

kadangi:

1. **PROCEDŪRINIAI KLAUSIMAI**

(1) Ši byla yra susijusi su valstybės pagalba, kurią Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė (toliau – Jungtinė Karalystė) suteikė *BT plc* (toliau – BT, jei kitaip nenurodyta). BT – akcinė bendrovė, registruota Anglijoje ir Velse. *British Telecommunications plc* yra *BT Group plc* priklausanti patronuojamoji įmonė, kuri faktiškai apima visą jos veiklą ir turtą. Ji perėmė specialiu teisės aktu įsteigtos įmonės *British Telecommunications* teises ir buvo įregistruota Anglijoje bei Velse kaip akcinė bendrovė, kurią visiškai valdo Jungtinės Karalystės vyriausybė, kaip nustatyta 1984 m. Telekomunikacijų įstatymu. Nuo 1984 m. lapkričio mėn. iki 1993 m. birželio mėn. per tris viešuosius akcijų platinimus Jungtinės Karalystės vyriausybė pardavė visas jai priklausiusias *British Telecommunications plc* akcijas.

(2) 2006 m. balandžio 26 d. vienas iš BT konkurentų, kuris paprašė neatskleisti jo tapatybės, pateikė skundą dėl garantijų BT, kurias suteikė ministras (toliau – valstybės garantija). 2006 m. gegužės 24 d. ir birželio 22 d. el. paštu šis konkurentas Komisijai pateikė papildomą informaciją apie schemą.

(3) 2006 m. gegužės 18 d. Komisija Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms išsiuntė prašymą suteikti informacijos, o šios institucijos atsakė 2006 m. liepos 18 d. raštu.

(4) 2006 m. gruodžio 21 d. Komisija išsiuntė dar vieną prašymą suteikti informacijos. Pratęsus atsakymo terminą Jungtinės Karalystės valdžios institucijos atsakė 2007 m. vasario 27 d. raštu.

(5) 2007 m. kovo 26 d. Jungtinės Karalystės valdžios institucijų prašymu buvo surengtas susitikimas su advokatais, atstovaujančiais BT pensijų sistemos (toliau – BTPS) patikėtiniams. Papildoma informacija pateikta 2007 m. gegužės 10 d. el. paštu.

(6) 2007 m. gegužės 10 d. Komisija išsiuntė Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms prašymą suteikti informacijos. Pratęsus atsakymo terminą ir po susitikimo, vykusio 2007 m. birželio 11 d., Jungtinės Karalystės valdžios institucijos atsakė 2007 m. birželio 19 d. raštu.

(7) 2007 m. rugpjūčio 3 d. raštu Komisija paprašė papildomos informacijos. Pratęsus atsakymo terminą Jungtinės Karalystės valdžios institucijos atsakė 2007 m. spalio 3 d. raštu.

[1] OL C 15, 2008 1 22, p. 8.

(8) 2007 m. lapkričio 28 d. Komisija priėmė sprendimą (ir apie jį informavo Jungtinę Karalystę), kuriame daroma išvada, kad valstybės garantija, susijusi su BT pensijų įsipareigojimais nemokumo atveju, nelaikytina valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, ir tuo pačiu metu pradėjo oficialią tyrimo procedūrą dėl tam tikrų priemonių, susijusių su BTPS suteikta valstybės garantija.

(9) 2008 m. sausio 30 d. Jungtinės Karalystės valdžios institucijos el. paštu atsiuntė savo pastabas dėl šio sprendimo.

(10) 2007 m. lapkričio 28 d. paskelbus sprendimą, Komisija gavo šių suinteresuotųjų šalių pastabas: JK konkurencingų telekomunikacijų asociacijos (toliau – UKCTA), prekybos asociacijos, atstovaujančios su BT konkuruojantiems telekomunikacijų operatoriams, pirminio anoniminio skundo pateikėjo, BT ir BTPS. Jų pastabos 2008 m. kovo 25 d. buvo išsiųstos Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms.

(11) 2008 m. balandžio 25 d. el. paštu Jungtinės Karalystės valdžios institucijos paprašė leidimo pateikti BT trečiųjų šalių pastabas. Pasitarusi su atitinkamomis šalimis ir gavusi jų sutikimą Komisija leido atskleisti nekonfidencialias tų dokumentų versijas BT.

(12) 2008 m. gegužės 30 d. el. paštu Komisija gavo Jungtinės Karalystės valdžios institucijų pastabas dėl trečiųjų šalių pareiškimų. 2008 m. birželio 3 d. el. paštu Komisija gavo BT pastabas dėl trečiųjų šalių nuomonės.

(13) 2008 m. liepos 22 d. Komisija surengė susitikimą su Jungtinės Karalystės valdžios institucijomis, po kurio 2008 m. rugsėjo 19 d. el. paštu perduoti nauji paaiškinimai.

(14) BT ir BTPS advokatai, jų prašymu, susitiko su Komisija 2008 m. rugpjūčio 6 d. ir 2008 m. spalio 28 d.

2. **PRIEMONIŲ APRAŠYMAS**

(15) Atitinkamos nagrinėjamos priemonės yra susijusios su nuostatomis, pagal kurias Jungtinės Karalystės vyriausybė garantuoja, kad bus įvykdyti tam tikri BT įsipareigojimai, visų pirma pensijų įsipareigojimai, kuriems taikoma valstybės garantija, ir BT atleidžiama nuo prievolių, nustatytų Jungtinės Karalystės pensijų sistemoms taikomuose teisės aktuose.

2.1. **Valstybės garantija**

(16) Remiantis 1981 m. telekomunikacijų įstatymu, telekomunikacijų veikla, anksčiau priklausiusi paštui, buvo perduota naujai valstybės įmonei – *British Telecommunications*. 1984 m. telekomunikacijų įstatyme numatytas *British Telecommunications* privatizavimas.

(17) Pagal 1984 m. telekomunikacijų įstatymo 60 skyrių valstybės įmonės nuosavybė, teisės ir įsipareigojimai buvo perduoti privatizuotai jos teisių perėmėjai *British Telecommunications plc*. Buvo perduoti visi valstybės įmonės įsipareigojimai, susiję su darbuotojų pensijų sistema, kurioje tuo metu nustatytas 626 mln. GBP deficitas, kaip patvirtino 1983 m. sistemą vertinę aktuarijai.

(18) 1984 m. telekomunikacijų įstatymo 68 skyriuje buvo numatyta valstybės garantija:

„1) Šis skyrius taikomas, jei

a) buvo priimtas sprendimas, laikantis [1986 m. nemokumo įstatymo], dėl savanoriško teises perėmusios bendrovės likvidavimo, o ne tik siekiant ją pertvarkyti ar sujungti su kita bendrove; arba

b) prieš tai toks sprendimas nebuvo priimtas, tačiau vadovaujantis šiuo įstatymu priimtas teismo įsakymas likviduoti teises perėmusią bendrovę.

2) Valstybės sekretorius nuo likvidavimo pradžios tampa atsakingas už neįvykdytų įsipareigojimų, perduotų teises perėmusiai bendrovei pagal 60 skyrių, vykdymą.

[…]

4) Jei valstybės sekretorius sumoka bet kuriam asmeniui vykdydamas tai, ką jis laiko įsipareigojimu, nustatytu jam šiame skyriuje, tokiu būdu jis perima to asmens reikalavimą teises perėmusiai bendrovei, o likviduojant bendrovę jo reikalavimas laikomas reikalavimu pirminio įsipareigojimo atžvilgiu.“

(19) Valstybės garantija dengė visus likusius įmonės, kuri 1984 m. buvo perduota BT, įsipareigojimus. Nors Jungtinės Karalystės valdžios institucijos patvirtino, kad neturi išsamios informacijos apie visą dengiamą įsipareigojimų sumą, kuri nebuvo susijusi su pensijų įsipareigojimais, jos pažymi, kad 1983–1984 m. *British Telecom* finansinė atskaitomybė suteikia informacijos apie padėtį 1984 m. kovo 31 d.:

— per metus susidarę trumpalaikiai įsipareigojimai siekė iš viso 1 909 mln. GBP. Juos sudarė trumpalaikės paskolos, įsiskolinimai tiekėjams, pridėtinės vertės mokestis ir mokesčiai nuo išmokėto darbo užmokesčio, kiti įsipareigojimai, atidėjimai ir mokėtinos sumos,

— ilgalaikiai įsipareigojimai sudarė 458 mln. GBP užsienio paskolomis, kurios buvo grąžintos po dešimties metų.

(20) 2003 m. ryšių įstatymu buvo panaikintas 1984 m. telekomunikacijų įstatymo 60 skyrius ir iš dalies pakeistas 68 skyriaus 2 punktas, kuriame nustatyta, kad „valstybės sekretorius nuo likvidavimo pradžios tampa atsakingas už teises perėmusios bendrovės su pensijų mokėjimu susijusių neįvykdytų įsipareigojimų, kurie perduoti tai bendrovei pagal 60 skyrių, vykdymą“ (pabraukta autoriaus).

(21) Valstybės garantija reikalaujama, kad Jungtinės Karalystės vyriausybė vykdytų bet kokius valstybės įmonės su pensijų mokėjimu susijusius įsipareigojimus, kuriuos ji perdavė BT, susijusius su darbuotojais, kurie buvo valstybės įmonės darbuotojų pensijų sistemos nariai iki 1984 m. rugpjūčio 6 d., jei BT taptų nemoki ir būtų likviduojama, ir tik tuo atveju, jei įsipareigojimas visiškai ar iš dalies neįvykdytas likvidavimo pradžioje. Taip suponuojama, kad BT pensijų sistemos turto nepakanka jos įsipareigojimams padengti tų darbuotojų įgytų teisių atžvilgiu. Nors 1984 m. telekomunikacijų įstatyme šis klausimas išsamiau nepaaiškintas, Jungtinės Karalystės valdžios institucijos mano, kad valstybės garantija padengia tų darbuotojų ne tik prieš privatizavimą, bet ir po jo įgytas teises į pensiją.

(22) Prieš privatizavimą, atsižvelgiant į jos valstybės įmonės statusą, BT galėjo būti likviduota tik Parlamento priimtu įstatymu. Kalbant apie pensijų įsipareigojimus, valstybės garantija buvo tariamai suteikta siekiant nuraminti valstybės įmonės darbuotojus, nes jų pensijos nebebūtų apsaugotos valstybės. Darbuotojai buvo ypač susirūpinę dėl to, kas atsitiktų, jei privatizuota teises perėmusi bendrovė taptų nemoki ir pensijų sistemoje susidarytų deficitas. Anot Jungtinės Karalystės valdžios institucijų, 1984 m. suteikta valstybės garantija buvo skirta tokios abejonėms, kurias padidino 1983 m. aktuarijų nustatytas pensijų sistemos deficitas, išsklaidyti.

(23) Remiantis paaiškinimais, kuriuos pateikė Jungtinės Karalystės valdžios institucijos, jei BT taptų nemoki, Jungtinės Karalystės vyriausybė nedelsiant prisiimtų atsakomybę (pradėjus likvidavimą) už bet kokius su darbuotojų pensijų sistema susijusius neįvykdytus BT įsipareigojimus, perduotus per BT privatizavimą. Valstybės sekretorius sumokėtų BTPS atsižvelgdamas į tuos neįvykdytus įsipareigojimus ir taptų negarantuotu BT kreditoriumi šiai sumai. BTPS taip pat būtų negarantuota nemokios BT kreditorė dėl bet kokių įsipareigojimų, susijusių su darbuotojais, kuriems netaikoma valstybės garantija, nes pensijų sistemos patikėtiniams įstatymu nesuteikiama jokia išskirtinė pirmenybė.

(24) Jungtinės Karalystės valdžios institucijos nurodo, kad jos negali apibrėžti įsipareigojimų, kurie būtų padengti garantija, vertės. Iš tiesų neįvykdyti įsipareigojimai priklausytų nuo narių, kuriems taikoma garantija, skaičiaus ir nuo BT pensijų sistemos turto, jei BT taptų nemoki ir būtų likviduojama.

2.2. **BT pensijų sistema**

(25) Iki 1969 m. pašto darbuotojai buvo valstybės tarnautojai. Tais metais jie tapo valstybinės pašto įmonės darbuotojais, todėl jie neteko valstybės tarnautojų statuso. Sukūrus Pašto darbuotojų senatvės pensijų sistemą (toliau – PDSPS), į kurią buvo perkeltos pašto darbuotojų įgytos teisės į pensiją, paštas buvo įpareigotas mokėti darbuotojų pensijas.

(26) 1983 m. buvo sukurta *British Telecommunications* darbuotojų senatvės pensijų sistema (toliau – BTDSPS), kurios sąlygos buvo labai panašios į PDSPS sąlygas. 1986 m. BT sukūrė dar vieną pensijų sistemą naujiems darbuotojams, pavadintą *British Telecommunications plc.* naujoji pensijų sistema (toliau – BTNPS). Nuo tos datos BTDSPS nebegalėjo naudotis nauji nariai. 1993 m. abi sistemos buvo sujungtos ir pervadintos į BT pensijų sistemą (toliau – BTPS).

(27) BTPS tikslas yra užtikrinti, kad ilgalaikiu laikotarpiu sistema visada turėtų pakankamai lėšų ir galėtų padengti mokėtinų pensijų išmokų sąnaudas. Pagal BTPS taisykles BT privalo reguliariai mokėti darbdavio įmokas į sistemą, kaip nustatė sistemos aktuarijus, kad būtų galima sumokėti išmokas ir padengti sistemos sąnaudas bei išlaidas. BT reguliarios darbdavio įmokos 2006–2007 finansiniais metais sudarė 395 mln. GBP. Sistemos aktuarijus taip pat turi įvertinti sistemos turtą ir įsipareigojimus (būtent būsimas pensijų išmokas ir kitas sąnaudas bei išlaidas) intervalais, kurie neviršija trejų metų, ir teikti ataskaitą apie padėtį BTPS patikėtiniams bei BT. BT taip pat privalo mokėti kitus įnašus, kurie reikalingi šalinant bet kokį sistemos turto ir įsipareigojimų deficitą, apie kurį pranešta aktuarijaus vertinime, pagal atkūrimo planą, kad būtų atkurtas visiškas BTPS finansavimas […] (*).

(28) Pavyzdžiui, kas trejus metus vykstančiame BTPS vertinime 2002 m. gruodžio 31 d. padaryta išvada, kad trūksta lėšų, kurias BT susitarė grąžinti per penkiolika metų kasmet mokėdama po 232 mln. GBP, pridedamus prie reguliarių darbdavio įmokų. 2006 m. gruodžio mėn. buvo paskelbti naujausio vertinimo rezultatai, iš kurių paaiškėjo, kad įsipareigojimai sudaro 37,8 mlrd. GBP, o turtas – 34,4 mlrd. GBP, todėl susidarė 3,4 mlrd. GBP deficitas. Vadovaujantis atkūrimo planu, visiškas sistemos finansavimas turėtų būti atkurtas 2015 m. BT sutiko dešimt metų kasmet mokėti po 280 mln. GBP, kuriais,

(*) Konfidenciali informacija.

kartu su investicijų grąža, kaip tikimasi, būtų visiškai panaikintas deficitas. Jei kitame aktuarijaus vertinime paaiškės, kad, kitaip nei planuota, nėra atkurtas visiškas sistemos finansavimas, reikės susitarti dėl naujo atkūrimo plano ir iš dalies pakeistų papildomų įnašų.

2.3. **Pagrindiniai pensijas reglamentuojančių teisės aktų pokyčiai Jungtinėje Karalystėje nuo 1984 m.**

(29) Nuo 1984 m. Jungtinės Karalystės pensijų įstatymas keistas kelis kartus. Remiantis turima informacija, 1995 m. pensijų įstatymais ir 2004 m. pensijų įstatymais padaryti pagrindiniai bendrosios pensijų reglamentavimo sistemos pakeitimai.

2.3.1. *1995 m. pensijų įstatymas: minimalūs finansavimo reikalavimai*

(30) 1995 m. pensijų įstatymo 56 skyriuje nustatytas minimalus finansavimo reikalavimas, kad sistemos turto vertė nebūtų mažesnė už sistemos įsipareigojimų sumą. Tačiau 1996 m. profesinių pensijų sistemų (minimalus finansavimo reikalavimo ir aktuarijaus vertinimų) taisyklėse numatoma, kad

„56 skyrius (minimalus finansavimo reikalavimas) netaikomas […] jokiai profesinių pensijų sistemai, kuriai bet kuris ministras suteikė garantiją ar sudarė kitokius susitarimus siekdamas užtikrinti, kad sistemos turto pakaktų įsipareigojimams padengti. […] Jei tokia garantija buvo suteikta tik sistemos daliai, taikomi šių taisyklių 56–60 skyriai, laikant, kad ši ir kita sistemos dalys yra atskiros sistemos“ (pabraukta autoriaus).

(31) Be to, 1995 m. pensijų įstatymo 75 skyriuje numatoma, kad jei nemokumo atveju sistemos turto vertė yra mažesnė už sistemos įsipareigojimų sumą, skirtumui lygi suma laikoma darbdavio sistemos patikėtiniams arba valdytojams nesumokėta skola. Tačiau 1996 m. profesinių pensijų sistemų (deficito likviduojant) taisyklėse numatoma, kad

„75 skyrius netaikomas […] jokiai profesinių pensijų sistemai, kuriai bet kuris ministras suteikė garantiją ar sudarė kitokius susitarimus siekdamas užtikrinti, kad sistemos turto pakaktų įsipareigojimams padengti“ (pabraukta autoriaus).

2.3.2. *2004 m. pensijų įstatymas: Pensijų apsaugos fondas ir įstatymu numatyti finansavimo tikslai*

(32) 2004 m. pensijų įstatymo 2 dalyje numatytas Pensijų apsaugos fondas – tai tuometinio didelio politinio spaudimo rezultatas, kai tūkstančiai darbuotojų po darbdavio įmokas mokančių bendrovių bankroto prarado dideles pensijų išmokų sumas. Pensijų apsaugos fondas buvo įsteigtas 2005 m. balandžio mėn. Jo užduotis yra mokėti kompensacijas reikalavimus atitinkančių pensijų sistemų nariams, į kurias įmokas mokantys darbdaviai tapo nemokūs, todėl sistemoje nepakanka turto, kuris suteiktų nariams apsaugą, atitinkančią Pensijų apsaugos fondo mokėtinos kompensacijos dydį.

(33) Pensijų apsaugos fondas finansuojamas iš dalies turtu, kurį perduoda sistemos, kurių atsakomybę jis prisiėmė, ir iš dalies metine rinkliava, renkama iš reikalavimus atitinkančių pensijų sistemų. Šią rinkliavą sudaro administravimo mokestis ir rizikos mokestis, kuris apima du elementus: rizika pagrįstą elementą, kuriuo atsižvelgiama į riziką, kad sistemoje nepakaks lėšų, ir į darbdavio nemokumo riziką (80 % mokesčio) bei sistema pagrįstą elementą, kuriuo atsižvelgiama į sistemos įsipareigojimų dydį (20 % mokesčio). 2005–2006 m. pradinės rinkliavos dydis buvo nustatytas neatsižvelgiant į rizika pagrįstą elementą.

(34) 2005 m. Pensijų apsaugos fondo (įtraukimo) taisyklėse nurodoma, kad „sistema, kuriai atitinkama valstybės valdžios institucija suteikė garantiją ar sudarė kitokius susitarimus siekdama užtikrinti, kad sistemos turto pakaks įsipareigojimams padengti“ yra atleista nuo Pensijų apsaugos fondo rinkliavų. Jei daliai sistemos taikoma valstybės garantija, garantuota ir negarantuota sistemos dalys turėtų būti laikomos atskiromis sistemomis.

(35) Galiausiai 2004 m. pensijų įstatymo 3 dalyje numatomi nauji sistemos finansavimo reikalavimai („įstatymu numatyti finansavimo tikslai“), kurie pakeitė 1995 m. minimalius finansavimo reikalavimus. Įstatymo 222 skyriuje nurodoma, kad sistemoms taikomas reikalavimas sukaupti pakankamai tinkamo turto, kad jos galėtų padengti savo techninius rezervus. 2005 m. profesinių pensijų sistemų (sistemos finansavimo) taisyklėse taikoma išimtis sistemai, kuriai valstybės valdžios institucija suteikia garantiją. Vėlgi, jei sistemos daliai valstybė suteikia garantiją, garantuota ir negarantuota sistemos dalys turėtų būti laikomos atskiromis sistemomis.

3. **KOMISIJOS SPRENDIMAS DĖL OFICIALIOS TYRIMO PROCEDŪROS**

(36) 2007 m. lapkričio 28 d. sprendime inicijuoti oficialų tyrimą Komisija pateikė savo preliminarų vertinimą ir abejones dėl šių priemonių suderinamumo su bendrąja rinka. Aptariamosios priemonės yra šios:

— 1984 m. valstybės garantija BT ir BT pensijų įsipareigojimams,

— BTPS atleidimas nuo minimalių finansavimo reikalavimų, nustatytų 1995 m. pensijų įstatymu ir 2004 m. pensijų įstatymu BTPS pensijų įsipareigojimams, kuriuos padengia valstybės garantija,

— BTPS atleidimas pagal 2005 m. Pensijų apsaugos fondo (įtraukimo) taisykles nuo 2004 m. pensijų įstatymo 2 dalyje numatyto reikalavimo sumokėti Pensijų apsaugos fondui metinę rinkliavą, atitinkančią jos pensijų įsipareigojimus, kuriuos dengia valstybės garantija.

(37) Šiame sprendime Komisija laikėsi nuomonės, kad pati valstybės garantija BT pensijų įsipareigojimams, jei BT po likvidavimo taptų nemoki, yra naudinga tik darbuotojams, todėl nesuteikia BT jokio pranašumo, nes ji nedaro poveikio BT kredito reitingui, investicijoms ar įdarbinimo politikai. Todėl Komisija padarė išvadą, kad valstybės garantija, kiek ji susijusi su BT pensijų įsipareigojimais nemokumo atveju, nesuteikia BT jokio konkretaus papildomo pranašumo, nagrinėjant ją atsietai nuo 1995 ir 2004 m. padarytų teisės aktų sistemos pakeitimų, todėl ji nėra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje ([1]).

(38) Tačiau Komisija padarė kitokią išvadą dėl 1995 ir 2004 m. sukurtos pensijų teisės aktų sistemos ir valstybės garantijos ryšio. Nors Komisija išreiškė išankstines abejones dėl galimos valstybės pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka, ji paprašė Jungtinės Karalystės:

— aiškiai įrodyti, kad BTPS nepasinaudojo atleidimu nuo minimalių finansavimo reikalavimų, nustatytų 1995 ir 2004 m. pensijų įstatymuose, ir nurodyti šio sprendimo priežastis. Šiuo atveju Komisija pažymėjo, kad 2006 m. BTPS deficitas vis dar buvo 3,4 mlrd. GBP, nepaisant 1995 m. pensijų įstatymo reikalavimų, kad sistemos turtas privalo atitikti jos įsipareigojimus,

— išsamiai paaiškinti, kodėl atleidimas nuo įnašų į Pensijų apsaugos fondą nėra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje,

— išsamiai paaiškinti, kodėl šios priemonės gali būti laikomos suderinamomis su valstybės pagalbos taisyklėmis, ypač pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą, jei Komisija padarytų išvadą, kad jos yra valstybės pagalba.

4. SUSIJUSIŲ ŠALIŲ PASTABOS

4.1. Jungtinės Karalystės valdžios institucijų nuomonė

(39) Jungtinės Karalystės pastabos yra susijusios su 2007 m. lapkričio 28 d. sprendime iškeltais klausimais dėl minimalaus finansavimo reikalavimo ir atleidimo nuo rinkliavos mokėjimo Pensijų apsaugos fondui.

4.1.1. *Minimalus finansavimo reikalavimas*

(40) Jungtinė Karalystė teigia, kad BT ir BTPS nepasinaudojo atleidimu nuo minimalių finansavimo reikalavimų taikymo.

(41) 1995 m. pensijų įstatymo, kuris galiojo iki 2004 m., 56 skyriuje nustatytas minimalus finansavimo reikalavimas, kad pensijų fondo turto vertė neturėtų būti mažesnė už jo įsipareigojimų sumą. Jungtinė Karalystė pabrėžia, kad pagal 1995 m. pensijų įstatymo 56 skyriaus 3 punktą pensijų įsipareigojimų apskaičiavimo pagrindas skiriasi nuo pagrindo, kurį paprastai taiko pensijų sistemos, atliekančios nuolatinį vertinimą. Todėl pagal skirtingus metodus nustatyta skirtinga įsipareigojimų vertė.

(42) Minimalaus finansavimo reikalavimo (toliau – MFR) metodo vertinimo ir BTPS nuolatinio vertinimo skirtumai išsamiai parodyti šioje lentelėje:

Vertinimo data	Turtas	Įsipareigojimai (MFR pagrindas)	Turto ir įsipareigojimų santykis (MFR pagrindas)	Įsipareigojimai (nuolatinis vertinimas)	Turto ir įsipareigojimų santykis (nuolatinis vertinimas)
2002 12 31	22,8 mlrd. GBP	22,5 mlrd. GBP	101,1 %	24,9 mlrd. GBP	91,6 %
1999 12 31	29,9 mlrd. GBP	26,5 mlrd. GBP	112,7 %	30,9 mlrd. GBP	96,8 %

(43) Šie skaičiai rodo, kad, atlikus du BTPS vertinimus, vykusius tuo laikotarpiu, kai galiojo 1995 m. minimalus finansavimo reikalavimas, būtent 1999 ir 2002 m., jos finansavimas, apskaičiuotos remiantis minimalaus finansavimo reikalavimo metodu, viršijo 100 %, net jeigu iš jos nuolatinio vertinimo taikant kitokį metodą būtų paaiškėję, kad yra deficitas. Šiuo atveju Jungtinė Karalystė pabrėžia, kad minimaliu finansavimo reikalavimu nereikalauta, kad sistemų turtas viršytų įsipareigojimus, apskaičiuotus pagal jų nuolatinį vertinimą. Be to, pagal minimalų finansavimo reikalavimą net nereikėjo nedelsiant panaikinti deficito – jis turėjo būti panaikintas per nustatytą ne ilgesnį kaip 10 metų laikotarpį, kad apskaičiavus lėšų poziciją būtų pasiektas 100 % turto ir įsipareigojimų santykis.

([1]) Žr. 2007 m. lapkričio 28 d. Komisijos sprendimo 42–60 punktus.

(44) 2004 m. pensijų įstatymas pakeitė 1995 m. minimalų finansavimo reikalavimą nauja sistemos finansavimo tvarka, kuri įpareigoja pensijų fondų patikėtinius susitarti su darbdavio įmokas mokančia bendrove dėl plano, skirto bet kokiam lėšų deficitui panaikinti. Jungtinės Karalystės valdžios institucijos pabrėžė, kad pagal Profesinių pensijų sistemų taisykles tik tos pensijų sistemos, kurioms suteikta valstybės garantija ir kurios įsteigtos įstatymu, gali būti atleistos nuo privalomojo finansavimo reikalavimo taikymo. Šiuo atveju reikia pažymėti, kad BTPS nebuvo įsteigta įstatymu.

(45) Be to, Jungtinės Karalystės valdžios institucijos pabrėžė, kad BTPS besąlygiškai laikėsi šio privalomojo finansavimo reikalavimo, kaip įrodo BTPS patikėtinių parengtos ataskaitos, rodančios, kad 2004 m. finansavimo reikalavimas buvo besąlygiškai taikomas kalbant apie atkūrimo planą, susijusį su 2005 m. vertinimu. Jungtinės Karalystės valdžios institucijos taip pat nurodė, kad pensijų reguliavimo institucija (angl. *Pensions Regulator*) įsitikinusi, kad garantija nebuvo panaudota siekiant pratęsti atkūrimo laikotarpį ar padaryti poveikį pagrindinėms aktuarijaus vertinimo prielaidoms arba atkūrimo planui.

4.1.2. *Atleidimas nuo rinkliavos mokėjimo Pensijų apsaugos fondui*

(46) Kalbėdamos apie atleidimą nuo rinkliavos mokėjimo Pensijų apsaugos fondui Jungtinės Karalystės valdžios institucijos priminė, kad Pensijų apsaugos fondas buvo paketo, sukurto pagal 2004 m. pensijų įstatymą ir skirto pagerinti pensijų sistemų nariams taikomą apsaugą, jei darbdavys taptų nemokus, dalis. Pensijų apsaugos fondas buvo konkrečiai sukurtas siekiant padidinti narių apsaugą tuo atveju, jei sistemos būtų likviduotos, jose neužtektų lėšų ir dar nebūtų sudaryta atitinkamų susitarimų. Jungtinės Karalystės valdžios institucijų nuomone, kadangi prievolė mokėti rinkliavas yra tiesiogiai susijusi su Pensijų apsaugos fondo teikiama apsauga, sistemos, kurioms taikomi atitinkami susitarimai, pavyzdžiui, valstybės garantija, pagal taisykles neatitinka Pensijų apsaugos fondo reikalavimų, nes joms nėra būtina Pensijų apsaugos fondo teikiama apsauga.

(47) Todėl BTPS nepatenka į Pensijų apsaugos fondo sistemos taikymo sritį kalbant apie darbuotojus, kuriems taikoma valstybės garantija. Iš tiesų šių darbuotojų atžvilgiu BTPS nereikia jokios Pensijų apsaugos fondo apsaugos arba jos ji negauna, todėl rinkliava nemokama. Jungtinės Karalystės valdžios institucijų nuomone, šią aplinkybę priskirti atleidimui būtų nesuderinama su visa Pensijų apsaugos fondo sistemos logika. Priešingai, jei BTPS mokėtų visą Pensijų apsaugos fondo rinkliavą, sistemos, kurios atitinka reikalavimus Pensijų apsaugos fondo apsaugai gauti ir naudojasi jo apsauga, gautų nepelnytą naudą.

4.2. **BT ir BTPS patikėtinių nuomonė**

(48) Bendrose pastabose dėl 2007 m. lapkričio 28 d. sprendimo BT ir BTPS pabrėžia, kad valstybės garantija tėra dalis paketo, kuris buvo sukurtas 1984 m. privatizuojant BT ir buvo skirtas apsaugoti BT darbuotojų prieš privatizavimą turėtas valstybės tarnybos pobūdžio teises į pensiją. Nors valstybės garantija buvo naudinga prieš privatizavimą dirbusiems darbuotojams, šiam paketui priklausė papildoma našta, kuri paprastai nepriskiriama įmonės biudžetui:

— didesnės valstybės tarnybos pobūdžio privilegijos, kaip antai išėjimas į pensiją sulaukus 60 metų,

— palankesnės ankstyvo išėjimo į pensiją sąlygos mažinant etatus,

— apribotos BT galimybės iš dalies keisti šiuos įsipareigojimus, nemokėti […] darbdavio įnašų, ir

— privatizuojant BT paveldėtas sistemos bendrasis deficitas.

(49) Be to, BT pažymi, kad prievolės mokėti Pensijų apsaugos fondo rinkliavą netaikymas – tai logiškas valstybės garantijos padarinys, nes pastaroji jau teikiama atskira pensijų apsauga. BT teigia, kad šios dvi priemonės (valstybės garantija ir dėl jos taikomas atleidimas nuo Pensijų apsaugos fondo rinkliavos) yra iš esmės susijusios su 1984 m. pensijų paketu. Šis paketas BT užkrovė didelę finansinę naštą. Ekspertas aktuarijus nustatė, kad BT perduotų papildomų įsipareigojimų pensijų srityje dabartinė bendroji vertė yra […] GBP – tokia suma paprastai nesusidaro privačiojo sektoriaus bendrovėms. Kadangi našta smarkiai viršija bet kokią sumą, kuri būtų mokėtina Pensijų apsaugos fondui, jei nebūtų suteikta valstybės garantija, todėl tariamai BT nėra suteikiamas bendras pranašumas, vadinasi, nėra suteikta ir valstybės pagalba.

(50) BT taip pat teigia, kad būtų prieštaraujama valstybės pagalbą reglamentuojančiam teisės aktui, jei valstybės pagalbai būtų priskirta tokia priemonė kaip valstybės garantija, kuri nebuvo pagalba tuo metu, kai ji buvo suteikta, vien dėl tokio nesusijusio įvykio kaip Pensijų apsaugos fondo įsteigimas po dvidešimties metų, nes nesikeitė pradinės priemonės nuostatos. Šiaip ar taip, šiuo atveju tariamai nebuvo skirti valstybės ištekliai.

4.3. **Skundo pareiškėjas ir kitos suinteresuotosios šalys**

(51) Jeigu trečiųjų šalių pastabos verčia abejoti Komisijos išvadomis, padarytomis 2007 m. lapkričio 28 d. Komisijos sprendime pradėti procedūrą, kad valstybės garantija savaime nesuteikė BT jokio konkretaus papildomo pranašumo, tokios pastabos nėra susijusios su šio sprendimo objektu ir šiame sprendime nebus nagrinėjamos.

(52) Skundo teikėjas nurodo, kad kalbant apie garantijos daromo poveikio pensijų įsipareigojimų finansavimui apimtį, šis poveikis BT yra labai didelis, nes BTPS deficitas (2006 m. 3,4 mlrd. GBP) yra svarbus, palyginti su BT 1,55 mlrd. GBP grynąja verte tuo pačiu metu. Jei sistemos deficitas būtų įtrauktas į balansą, jis padarytų poveikį BT rodikliams, galimybei skolintis ir sąlygoms, kuriomis ji galėtų skolintis. Todėl kitokie BTPS taikomi finansavimo reikalavimai, kuriuos taikyti leido valstybės garantija, teikė naudą tik BT, kuriai net nereikėjo tapti faktiškai nemokia, be kitos apsaugos BTPS išmokų gavėjams.

(53) UKCTA laikosi nuomonės, kad atleidimas nuo minimalių finansavimo reikalavimų ir rinkliavos Pensijų apsaugos fondui suteikia BT pranašumą, kuris nėra pagrįstas sistemos logika. 1984 m., kai buvo suteikta garantija, pensijų sistemų pagal bendrąsias reguliavimo taisykles, reglamentuojančias tokias profesinių pensijų sistemas kaip BTPS, išmokų gavėjams nebuvo taikoma apsauga, o 1995 ir 2004 m. reformų tikslas buvo veiksmingai apsaugoti išmokų gavėjus, todėl valstybės garantija tapo nebereikalinga. Konkrečios bendrovės atleidimas nuo bendros prievolės, kad pačios bendrovės yra atsakingos už apsaugos planų parengimą arba dalyvavimą juose, akivaizdžiai prieštarauja sistemos logikai.

(54) Ypač dėl minimalių finansavimo reikalavimų UKCTA pabrėžia, kad atleisdama sistemas, kurioms suteikiama valstybės garantija, nuo 1995 ir 2004 m. reguliavimo reikalavimų Jungtinė Karalystė sąmoningai atsisakė galimybės sumažinti savo įsipareigojimus pagal valstybės garantiją. Be to, šiuo atveju vienašalis BT sprendimas įnešti didesnį įnašą į BTPS negu būtų reikalaujama nedaro jokio poveikio valstybės atsakomybei. Priemonė nenustoja būti valstybės pagalba, jei ji dar nebuvo panaudota.

5. VERTINIMAS

5.1. Priemonių priskyrimas valstybės pagalbai

(55) EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje konstatuojama:

> „Išskyrus tuos atvejus, kai ši Sutartis nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.“

(56) EB sutarties 87 straipsnio 1 dalis gali būti taikoma tuomet, kai su valstybe sietina pagalbos priemonė, kuri būtų suteikta iš valstybinių išteklių, darytų įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškraipytų konkurenciją bendrojoje rinkoje suteikdama atrankinį ekonominį pranašumą tam tikroms įmonėms.

5.1.1. *Valstybės narės arba iš valstybinių išteklių suteikta pagalba*

(57) Atleidimas nuo minimalių finansavimo reikalavimų, nustatytų 1995 m. pensijų įstatyme ir 2004 m. pensijų įstatyme, ir atleidimas nuo rinkliavos Pensijų apsaugos fondui, atitinkantis pensijų įsipareigojimus, kuriuos dengia valstybės garantija, nustatyta 2004 m. pensijų įstatyme, yra Jungtinės Karalystės teisėkūros institucijų priimtų taisyklių rezultatas. Reikia pažymėti, kad tas pats pasakytina apie valstybės garantiją. Todėl bet kokią pagalbą, sudarančią šias priemones, teikia Jungtinė Karalystė. Be to, atleidimas yra susijęs su valstybiniais ištekliais, nes jis taikomas dėl valstybės garantijos, kurią sudaro Jungtinės Karalystės valstybiniai ištekliai.

(58) Pagal 1984 m. telekomunikacijų įstatymą Jungtinė Karalystė padengs bet kokį bendrovės, perėmusios valstybės įmonę BT, neįvykdytą įsipareigojimą, jei BT bus likviduota. Nuo 2003 m. ši atsakomybė buvo apribota ir taikoma tik bet kokiems neįvykdytiems įsipareigojimams, susijusiems su pensijų mokėjimu. Jei BT būtų likviduota ir nemoki, šiuo įsipareigojimu nustatoma prievolė atlyginti atitinkamą pensijų įsipareigojimų dalį, susijusią su BTPS. Tokiu atveju būtų reikalaujama Jungtinės Karalystės išteklių, kuriais būtų dengiami neįvykdyti įsipareigojimai, kuriuos kitu atveju turėtų dengti BT.

(59) Jei BT taptų nemoki, Jungtinė Karalystė ne tik privalėtų panaudoti savo valstybinius išteklius, bet ir prisiimtų šį įsipareigojimą neatlygintinai, nes juo nereikalaujama, kad BT nuolat ar kaip atidėtą mokėjimą pervestų į Jungtinės Karalystės kompetentingų finansų institucijų biudžetą kokį nors mokestį ar finansinę kompensaciją. Vadinasi, Jungtinė Karalystė atsisako galimų pajamų, taigi ir valstybinių išteklių, kuriuos ji galėtų gauti teikdama valstybės garantiją.

(60) Atleidimas nuo minimalių finansavimo reikalavimų, nustatytų 1995 m. pensijų įstatyme ir 2005 m. pensijų įstatyme remiantis valstybės garantija ir atleidimas nuo rinkliavos Pensijų apsaugos fondui, atitinkantis pensijų įsipareigojimus, dengiamus valstybės garantija, nustatytas 2004 m. pensijų įstatymu, yra valstybės garantijos, kuri susijusi su Jungtinės Karalystės ištekliais, padarinys. Vadinasi, šios išimtys priklauso nuo Jungtinės Karalystės išteklių, todėl jas sudaro valstybiniai ištekliai, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.

5.1.2. *(Atrankinis) ekonominis BT pranašumas*

(61) Remiantis šalių pastabomis dėl sprendimo pradėti tyrimą būtina ištirti, ar atleidimas nuo minimalių finansavimo reikalavimų, nustatytų 1995 m. pensijų įstatyme ir 2004 m. pensijų įstatyme, arba atleidimas nuo rinkliavos Pensijų apsaugos fondui, nustatytas 2004 m. pensijų įstatyme, atitinkantis pensijų įsipareigojimus, dengiamus valstybės garantija, suteikė BT ekonominį pranašumą.

5.1.2.1. Atleidimas nuo minimalių finansavimo reikalavimų, nustatytų 1995 m. pensijų įstatyme ir 2004 m. pensijų įstatyme.

(62) 1995 m. pensijų įstatymu buvo nustatytas minimalus finansavimo reikalavimas, kad sistemos turto vertė privalo būti ne mažesnė už sistemos įsipareigojimų sumą remiantis nurodytu aktuarijaus vertinimo metodu. Pensijų fondai, kuriems taikoma valstybės garantija, buvo atleisti nuo šio finansavimo reikalavimo. 2004 m. pensijų įstatymo 3 dalimi buvo pakeistas 1995 m. įstatymas: buvo nustatyta nauja finansavimo reikalavimų ir aktuarijaus vertinimo sistema, kuri taip pat nebuvo taikoma pensijų fondams, kuriems suteikta valstybės garantija su sąlyga, kad jie būtų įsteigti įstatymu.

(63) Kalbant apie minimalių finansavimo reikalavimų, nustatytų 2004 m. pensijų įstatymu, laikymąsi, iš Jungtinės Karalystės valdžios institucijų pateiktos informacijos galima daryti prielaidą, kad BTPS neatitinka vienos iš atleidimo sąlygų, nes ji nebuvo įsteigta įstatymu. Vadinasi, BTPS turi būti taikomi minimalūs finansavimo reikalavimai, nustatyti 2004 m. pensijų įstatyme, nepaisant jai suteiktos valstybės garantijos. Todėl BT negali naudotis šia išimtimi ir turi laikytis šio įstatymo reikalavimų tol, kol jie galioja.

(64) Todėl naujausio BTPS atkūrimo plano, dėl kurio 2005 m. gruodžio mėn. susitarė BT ir BTPS patikėtiniai, turinį tikrino pensijų reguliavimo institucija. Pensijų reguliavimo institucija – tai nepriklausoma institucija, įsteigta 2004 m. pensijų įstatymu, kuri atsakinga už pensijų sistemų reguliavimą. Jungtinės Karalystės valdžios institucijos oficialiai patvirtino, kad pensijų reguliavimo institucija įsitikinusi, jog garantija nebuvo panaudota siekiant pratęsti atkūrimo laikotarpį ar padaryti poveikį pagrindinėms aktuarijaus vertinimo prielaidoms arba BPTS atkūrimo planui.

(65) Tačiau būtina įvertinti, ar, dėl valstybės garantijos, atleidimas nuo finansavimo reikalavimų, nustatytų 1995 m. pensijų įstatymu, kuriam netaikyta sąlyga, kad aptariamoji pensijų sistema būtų sukurta įstatymu, BT ar BTPS suteiktas ekonominis pranašumas. Bet koks galimas pranašumas būtų buvęs suteiktas nuo 1995 iki 2004 m., kai galiojo tie reikalavimai.

(66) Šie reikalavimai buvo aiškiai apibrėžti, ypač metodas, kurį aktuarijus taiko sistemos padėčiai vertinti, ir dešimties metų laikotarpis, per kurį turėjo būti panaikintas bet koks deficitas, apie kurį pranešta. Atleidimas galėjo iš esmės suteikti ekonominį pranašumą darbdaviams, kaip antai BT, kurių įsipareigojimus, susijusius su jų pensijų fondu, dengė valstybės garantija. Tos bendrovės galėjo laikytis ne tokių griežtų reikalavimų, jei apskritai turėjo jų laikytis, dėl i) prievolės panaikinti bet kokį deficitą, ii) metodo sistemos padėčiai įvertinti atsižvelgiant į jos turtą ir įsipareigojimus bei iii) sąlygų ir laiko šiems veiksmams atlikti. Iš tiesų lėšos, sutaupytos nesilaikant šių reikalavimų, galėjo būti panaudotos kitai ekonominei veiklai.

(67) Kalbant apie finansavimo prievolę, BTPS taisyklėmis nuo 1995 iki 2004 m. BT buvo įpareigota panaikinti bet kokį deficitą, kurį nustatė sistemos aktuarijus. Nors BT galėjo pasinaudoti 1995 m. pensijų įstatymo išimtimi, ji ja nepasinaudojo, kiek tai susiję su įsipareigojimu atkurti visą finansavimą.

(68) Kalbant apie metodą, Jungtinės Karalystės valdžios institucijos Komisijai pateikė visas BTPS investavimo principų ataskaitas nuo 1996 m. Jos visos patvirtino, kad BTPS investicijų politika vykdyta atsižvelgiant į minimalius finansavimo reikalavimus, nustatytus 1995 m. pensijų įstatyme. Jungtinės Karalystės valdžios institucijos teigia, kad, tiesą sakant, BT finansavo BTPS taip, tarsi visiškai laikytųsi minimalių finansavimo reikalavimų, nustatytų 1995 m. pensijų įstatyme ir 2004 m. pensijų įstatyme. Jungtinės Karalystės valdžios institucijos taip pat įrodė, kad tų reikalavimų buvo laikomasi vertinimuose, atliktuose 1999 ir 2002 m., nepaisant deficito, nustatyto remiantis kitokio, nuolatinio vertinimo, pagrindu. Faktiškai BTPS lėšų pozicijoje, nustatytoje 1999 ir 2002 m. atliktuose vertinimuose, kai galiojo 1995 m. pensijų įstatymo minimalūs finansavimo reikalavimai, nenustatytas joks deficitas, kurį BT būtų buvusi priversta panaikinti taikydama šiuos reikalavimus. Nors BT galėjo pasinaudoti 1995 m. pensijų įstatymo išimtimi dėl nurodyto metodo, ji išimtimi nepasinaudojo ir faktiškai taikė metodą, kuriuo buvo nustatytos griežtesnės BTPS deficito padengimo prievolės.

(69) Kalbant apie nustatytą laikotarpį visiškam finansavimui atkurti, pasakytina, kad jei būtų buvęs aptiktas deficitas pagal minimalius finansavimo reikalavimus, nustatytus 1995 m. pensijų įstatymu, deficito nebūtų reikalaujama panaikinti iš karto, jis galėtų būti panaikinamas per nustatytą dešimties metų ar trumpesnį laikotarpį. Tiesa, BT buvo ir vis dar yra įpareigota pagal BTPS taisykles panaikinti bet kokį skirtumą tarp sistemos turto ir įsipareigojimų, apie kuriuos pranešta aktuarijaus vertinime, […]. Tačiau kadangi BTPS pagal 1995 m. pensijų įstatymu nustatytą metodą deficito neturi, neatrodo, kad palyginti su įstatymu ilgesnis laikotarpis, per kurį BT galėjo panaikinti deficitą, būtų suteikęs BT faktinį ekonominį pranašumą.

(70) Komisija pažymi trečiųjų šalių argumentą, kad priemonė nenustoja būti valstybės pagalba, jei ji dar nėra panaudota. Tačiau šiomis aplinkybėmis aptariamoji priemonė nebegalioja ir nėra įrodymų, kad BT nuo 1995 iki 2004 m. suteiktas ekonominis pranašumas.

(71) Todėl Komisija mano, kad neįrodyta, jog atleidimas nuo minimalių finansavimo reikalavimų, nustatytų 1995 m. pensijų įstatyme, ir netgi 2004 m. pensijų įstatymu nustatytų taisyklių suteikė ar vis dar suteikia BT ekonominį pranašumą. Todėl šiuo atveju nėra valstybės pagalbos, nes nėra įvykdytos visos sąlygos, nustatytos EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.

5.1.2.2. Atleidimas nuo rinkliavos Pensijų apsaugos fondui, atitinkantis pensijų įsipareigojimus, dengiamus valstybės garantija, nustatyta 2004 m. pensijų įstatyme.

(72) 2004 m. pensijų įstatymu buvo įsteigtas Pensijų apsaugos fondas, į kurį paprastai per metinę rinkliavą įnašus moka pensijų fondai, išskyrus tuos, kuriems suteikta valstybės garantija, todėl jie yra atleisti nuo šios rinkliavos. Nuo 2004 m. buvo sukurta bendroji Pensijų apsaugos fondo sistema, todėl profesinių pensijų sistemos ir (netiesiogiai) darbdaviai turėjo mokėti įmokas į Pensijų apsaugos fondą, kuris suteikė garantiją bet kokios sistemos darbuotojams. Kitaip sakant, už bendrosios sistemos teikiamą papildomą apsaugą moka darbdaviai, sumokėdami visą rinkliavą.

(73) Pagal įtraukimo į Pensijų apsaugos fondą taisykles išimtis yra taikoma tai BPTS daliai, kuri skirta jo darbuotojų valstybės garantuotoms teisėms į pensiją. Todėl BTPS rinkliavą Pensijų apsaugos fondas apskaičiuoja, neįtraukdamas visų sistemos narių, kurie prisidėjo prie sistemos prieš įmonės privatizavimą, laikantis nuostatos, kad 1984 m. įstatymo 68 skyriuje garantuojama BT prievolė mokėti su šiais nariais susijusias įmokas į BTPS. Todėl susidaro skirtumas tarp Pensijų apsaugos fondo rinkliavos, kurią BTPS faktiškai mokėjo nuo 2005 m., ir rinkliavos, kurią BTPS būtų sumokėjusi, jei būtų nepaisoma valstybės garantijos.

(74) Pavyzdžiui, rinkliava, kurią BTPS sumokėjo 2005 ir 2006 m., sudarė […] GBP, nors tariama mokėtina rinkliava be valstybės garantijos būtų sudariusi […] GBP. Kitaip tariant, faktiškai sumokėta rinkliava sudarė mažiau kaip […] sumos, kurią BTPS būtų turėjusi mokėti neturėdama valstybės garantijos. Vėlesniais metais mokėtina rinkliava, jei būtų nepaisoma valstybės garantijos, būtų sudariusi […] GBP 2006–2007 m. ir […] GBP 2007–2008 m.

(75) Komisija nemano, kad rinkliavos, mokėtinos į Pensijų apsaugos fondą, sumažinimas yra pagrįstas „sistemos logika“. Komisija mano, kad Jungtinėje Karalystėje sukurta „sistema“ teisėms į pensiją apsaugoti negali būti laikoma sudaryta vien iš Pensijų apsaugos fondo. Reikia atsižvelgti į visas priemones, sukurtas siekiant apsaugoti pensijas. Jei BT taptų nemoki ir jos pensijų fonde būtų nustatytas deficitas, atitinkamų prieš privatizavimą dirbusių darbuotojų pensijas mokėtų valstybė, o ne privačiomis lėšomis finansuojamas Pensijų apsaugos fondas (kitaip būtų tuomet, jei būtų taikomos įprastos taisyklės). Kaip minėta, BTPS be jokių išlaidų buvo suteikta valstybės garantijos apsauga. Vienintelė „logika“, akivaizdi šiuo atveju, yra ta, kad jei įmonės pensijos sistemai apsaugoti skiriami valstybės ištekliai, tuomet privataus finansavimo nebereikia.

(76) Jungtinės Karalystės valdžios institucijų argumentu, kad Pensijų apsaugos fondo sukurta apsaugos sistema taikoma tik tuo atveju, jei nėra kitų atitinkamų apsaugos susitarimų, kaip antai valstybės garantijos, neatsižvelgiama į faktą, kad apsauginiais susitarimais, kuriuos sudarė BTPS, nemokamai naudojasi BT. Net jei būtų galima pripažinti, kad Pensijų apsaugos fondas yra socialinės apsaugos priemonė, skirta tik pensijų sistemoms, kurios negauna tinkamos apsaugos, jei darbdavys tampa nemokus, vis tiek akivaizdu, kad BT nemoka už tokią apsaugą, susijusią su prieš privatizavimą dirbusių darbuotojų teisėmis į pensiją, o valstybė prisidėjo, kad BT galėtų teikti tinkamą apsaugą, kurią, kaip mano Jungtinė Karalystė, būtina taikyti kitiems profesinių pensijų sistemų nariams. Iš tiesų, kalbant apie po privatizavimo dirbusius darbuotojus, kurių teisių neapsaugo valstybės garantija, BTPS naudojasi Pensijų apsaugos fondu ir moka jam įnašus.

(77) Komisija nepritaria nuomonei, kurią pareiškė BT ir BTPS, kad priemonė, kuri tariamai nebuvo laikytina pagalba 1984 m., kai ji buvo suteikta, negali būti laikoma pagalba po dvidešimties metų, nes tuomet įvyko nenumatytų pokyčių. Komisija pirmiausia pabrėžia, kad ji nemano, kad garantija savaime yra pagalba BT. Kaip Komisija pažymėjo 2007 m. lapkričio 28 d. sprendime, valstybės garantija pensijų įsipareigojimams buvo suteikta minėtų darbuotojų naudai ir nesuteikia tiesiogiai BT ekonominio pranašumo. Tačiau garantija dabar yra esminė priežastis, kodėl BT suteikiamas pranašumas pagal 2004 m. pensijų įstatymą atleidžiant ją nuo visos rinkliavos, skirtos Pensijų apsaugos fondui finansuoti, kurią BT moka tik tuo atveju, kai kalbama apie po privatizavimo dirbusius darbuotojus. Ši išimtis negalėjo būti taikoma tuo metu, kai buvo suteikta valstybės garantija, nes nebuvo prievolės mokėti įnašus į šį ar panašų fondą, tačiau 2004 m. pensijų įstatymu garantija pripažįstama kaip pagrindas taikyti išimtį.

(78) BT ir BTPS tvirtinimu, kad prievolės mokėti įnašus nustatymas nesusijęs su valstybės garantija, neatsižvelgiama į faktą, kad 1984 m. išmokos ir gavėjo padėtis skiriasi nuo 2004 m. padėties. Teisės į pensiją kompensavimas tuo atveju, jei BT taptų nemoki, teikia naudą prieš privatizavimą dirbusiems darbuotojams, nes garantuojama, kad bus sumokėta už jų įgytas teises. Tačiau Pensijų apsaugos fondo taikoma išimtis ir atleidimas nuo visos jo rinkliavos teikia naudą BT, nes sumažinama rinkliava, kuri kitu atveju turėtų būti mokama, ir ši išimtis suteikta dėl valstybės garantijos.

(79) Be to, Komisija atmeta argumentą, kad neteikiamas joks pranašumas dėl tos priežasties, kad už šią garantiją jau sumokėjo BT akcininkai, 1984 m. mokėdami bendrą kainą už bendrovę. Kaip paaiškinta 2007 m. lapkričio 28 d. sprendime, remdamasi turima informacija Komisija padarė išvadą, kad pati valstybės garantija, dengianti BT pensijų įsipareigojimus, nesuteikė BT jokio pranašumo tuo metu, kai ji buvo suteikta, todėl nėra pagrindo manyti, kad BT akcininkai sumokėjo priemoką už palankesnes sąlygas tam tikriems darbuotojams, kurios susidarytų tik tuo atveju, jei BT taptų nemoki. Garantija nesuteikė jokio pranašumo iki 2004 m., o tuomet jos reikšmę iš esmės pakeitė teisės aktas. Atsižvelgiant į vėlesnius ir neprognozuojamus pensijų teisės aktų pakeitimus, privatizavimo metu valstybės garantija pensijų įsipareigojimams neturėjo jokios pastebimos vertės BT akcininkams. 1984 m. nebuvo įmanoma numatyti nei prievolės BT mokėti įnašus į Pensijų apsaugos fondą, įsteigtą 2004 m., nei galimo ekonominio pranašumo, atsiradusio dėl atleidimo nuo šių prievolių remiantis valstybės garantija.

(80) BTPS taip pat teigia, kad galimas pranašumas, susidaręs dėl mažesnės rinkliavos Pensijų apsaugos fondui, yra su kaupu kompensuojamas papildoma atsakomybe ir […] GBP finansine našta, kurią dėl specifinio BTPS pobūdžio prisiima BT ir BTPS. Komisija nemano, kad tariami trūkumai galėtų būti panaudoti šiam pranašumui nusverti:

— pirma, darbuotojams užtikrinta nauda tuo atveju, jei BT bankrutuotų, nelabai domino, jei apskritai domino, BT akcininkus,

— antra, nėra jokios sąsajos laiko atžvilgiu tarp šių tariamų trūkumų ir pranašumo, susidariusio sumažinus įnašą į Pensijų apsaugos fondą, kuris buvo įgyvendintas po 20 metų ir kurio atveju įstatyme nėra nurodoma, kad juo buvo ketinama kompensuoti tariamus trūkumus. Nėra pastebimos realios sąsajos tarp tariamos naštos, tekusios BT, ir įsipareigojimų, kuriuos dengia valstybės garantija, kurią 1984 m. taip pat sudarė, *inter alia*, trumpalaikės paskolos, įsiskolinimai tiekėjams, pridėtinės vertės mokestis ir mokesčiai nuo išmokėto darbo užmokesčio bei ilgalaikės užsienio paskolos,

— trečia, BT nurodo naštą, kurią sudaro papildomi įsipareigojimai išlaikyti valstybės tarnybos pobūdžio teises. Tačiau negalima atmesti prielaidos, kad tos teisės savo ruožtu paskatino atsirasti naudą BT, kaip antai didesnis atitinkamų darbuotojų lojalumas ar pritarimas kitokiam darbo užmokesčiui ir darbo sąlygoms, kurių nebūtų, jei neegzistuotų šios teisės.

(81) Priešingai kitoms elektroninių ryšių ir kitų sektorių įmonėms, kurios pagal 2004 m. pensijų įstatymą nėra atleistos nuo rinkliavos Pensijų apsaugos fondui, atitinkančios pensijų įsipareigojimus, dengiamus valstybės garantija, BT suteikiamas ekonominis pranašumas, nes ji moka labai sumažintą rinkliavą Pensijų apsaugos fondui. Todėl BT gali panaudoti šias finansines lėšas savo ekonominei veiklai rinkose finansuoti.

(82) Baigiant pasakytina, kad valstybės finansuojamas ekonominis pranašumas BT, panašu, buvo suteiktas 2005 m. įsigaliojus Pensijų apsaugos fondo (įtraukimo) taisyklėms.

5.1.3. *Įmonė, gaunanti naudos iš atrankinių priemonių*

(83) Kalbant apie aptariamųjų priemonių naudos gavėją reikia pažymėti, kad BTPS ir BT yra du skirtingi juridiniai asmenys. Atleidimas nuo atitinkamos rinkliavos Pensijų apsaugos fondui yra tiesiogiai susijęs su BTPS, kurios patikėtiniai yra atsakingi už mokėjimą. Pavyzdžiui, 2005–2006 m. BTPS mokėtina rinkliava buvo tariamai finansuota panaudojant sistemos turtą. Tačiau BT privalo prisidėti bet kokioms savo pensijų sistemos administravimo išlaidoms padengti ir deficitui panaikinti tol, kol ji yra moki. Net jei BT pati negauna sąskaitų ir nemoka mokėtinos pensijų apsaugos rinkliavos, mažesnė rinkliava leidžia sumažinti BTPS išlaidas ir taupyti BTPS turtą, taip sumažinant BT įsipareigojimus BTPS. Vadinasi, bet koks ekonominis pranašumas BTPS, susidaręs dėl aptariamosios priemonės, yra visiškai perduodamas BT.

(84) Be to, priemonė yra atrankinė todėl, kad 2005 m. Pensijų apsaugos fondo (įtraukimo) taisyklių nuostata, įgyvendinanti 2004 m. pensijų įstatymą, atleidžiantį nuo Pensijų apsaugos fondo rinkliavos, yra atrankinė, nes ji susijusi su 1984 m. įstatyme nustatyta valstybės garantija, kuri buvo skirta tik BT perduotiems įsipareigojimams. Tomis priemonėmis, jas taikant kartu, nustatytos išimtys kitas įmones, kurioms tokai garantija netaikoma, atleisti nuo bendrųjų prievolių, nustatytų pensijų įstatymais, todėl šios priemonės yra atrankinio pobūdžio.

5.1.4. *Konkurencijos iškraipymas, darantis įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai*

(85) BT per įvairias patronuojamąsias įmones labai aktyviai teikia elektroninio ryšio paslaugas keliose valstybėse narėse, įskaitant Vokietiją, Italiją, Ispaniją, Nyderlandus, Prancūziją ir, žinoma, Jungtinę Karalystę [1]. Elektroninio ryšio paslaugų teikimas – tai turinio perdavimas iš vienos šalies tinklo į kitos šalies tinklą bendrojoje rinkoje, nesvarbu, ar šios paslaugos teikiamos vietos, nacionaliniu ar tarptautiniu lygiu.

86) Elektroninio ryšio reguliavimo institucija OFCOM apibūdino BT kaip turinčią itin didelę galią Jungtinės Karalystės (kaip apibrėžta ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrojoje reguliavimo sistemoje) daugelyje mažmeninių ir didmeninių paslaugų rinkų. Šias rinkas sudaro visos fiksuoto siaurajuosčio ryšio mažmeninės prekybos, fiksuoto siaurajuosčio ryšio telefono linijų didmeninės prekybos, iškvietos siuntimo ir perdavimo, plačiajuostės prieigos didmeninės prekybos, vietos prieigos didmeninės prekybos ir nuomojamų ryšio linijų [2] rinkos ar jų dalys. Visose šiose paslaugų rinkose Jungtinėje Karalystėje BT konkuruoja su daug silpnesniais konkurentais, kurie neturi ekonominio pranašumo dėl įnašų į Pensijų apsaugos fondą, kurį valstybės garantija suteikia BT. Todėl tų įmonių ir BT konkurencija, kuri yra nedidelė dėl to, kad BT turi didelę galią rinkoje, aptariamąja priemone yra dar labiau iškraipoma.

(87) Atsižvelgiant į BT veiklą ir padėtį nacionalinėje bei tarptautinėse elektroninio ryšio rinkose, šis pranašumas gali daryti įtaką konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.

(88) Baigiant pasakytina, kad atleidimas nuo rinkliavos Pensijų apsaugos fondui, atitinkantis pensijų įsipareigojimus, dengiamus valstybės garantija, suteikta BT pensijų įsipareigojimams, suteikia BT ekonominį pranašumą, nes naudojami Jungtinės Karalystės valstybiniai ištekliai. Šis pranašumas gali daryti įtaką konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.

5.1.5. *Priemonės teisėtumas*

(89) Kai buvo priimtas 2004 m. pensijų įstatymas ir 2005 m. Pensijų apsaugos fondo (įtraukimo) taisyklės, BT buvo suteiktas pranašumas atleidimo nuo viso įnašo į Pensijų apsaugos fondą pavidalu.

(90) Šis atleidimas laikytinas valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, ir apie jį nebuvo pranešta Komisijai pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį. Todėl ši priemonė yra neteisėta.

5.2. **Priemonių suderinamumo vertinimas**

(91) Kadangi patvirtinta, kad buvo suteikta valstybės pagalba atleidimo nuo viso įnašo į Pensijų apsaugos fondą pavidalu, būtina įvertinti tokios valstybės pagalbos suderinamumą su Bendrijos taisyklėmis. Šiomis aplinkybėmis nei Jungtinė Karalystė, nei BT ar BTPS netvirtino, kad gali būti nustatyta, jog priemonė yra suderinama su bendrąja rinka.

5.2.1. *EB sutarties 86 straipsnio 2 dalis*

(92) Nors BT pavedamos tam tikros bendros ekonominės svarbos prievolės, kaip apibrėžta EB sutarties 86 straipsnio 2 dalyje, pagalba neapsiriboja ar nėra kitais būdais susieta su tų prievolių įvykdymu, todėl ji naudinga visai BT veiklai. Jungtinės Karalystės valdžios institucijos ar BT neteigia, kad visos rinkliavos sumokėjimas Pensijų apsaugos fondui trukdytų siekti bendros svarbos užduočių, pavestų BT. Todėl EB sutarties 86 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtis netaikoma.

5.2.2. *EB sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalis*

(93) Nepanašu, kad susijusi priemonė taip pat būtų suderinama su EB sutarties 87 straipsnio 2 dalimi. Konkrečiai EB sutarties 87 straipsnio 2 dalies a punktas yra susijęs su socialinio pobūdžio pagalba individualiems vartotojams. Aptariamoji valstybės pagalba naudinga pačiai BT. Todėl tokia pagalba nepatektų į EB sutarties 87 straipsnio 2 dalies a punkto taikymo sritį.

[1] Žr. http://www.btplc.com/Report/Report08/pdf/AnnualReport2008.pdf

[2] Žr. http://www.btplc.com/Report/Report08/pdf/AnnualReport2008.pdf. Taip pat žr. OFCOM pranešimą pagal 2005 m. birželio 30 d. 2002 m. įmonių įstatymo 155 skyriaus 1 punktą adresu http://www.ofcom.org.uk/consult/condocs/sec155/sec155.pdf ir 2005 m. rugsėjo 22 d. Telekomunikacijų strateginės apžvalgos galutinę ataskaitą bei galutinę ataskaitą apie įsipareigojimus vietoj nuorodos pagal 2002 m. įmonių įstatymą adresu http://www.ofcom.org.uk/consult/condocs/statement_tsr/statement.pdf

(94) Be to, Komisija mano, kad EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a, b ir d punktai akivaizdžiai netaikytini, ir nei Jungtinės Karalystės valdžios institucijos, nei BT ar BTPS nepateikė argumentų šiuo klausimu.

(95) Vienintelis galimas pagrindas aptariamosios priemonės suderinamumui šiomis aplinkybėmis, atrodo, yra EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktas. Tačiau nepanašu, kad susijusi priemonė atitiktų kurias nors taisykles, susijusias su šio punkto taikymu, kurias Komisija iki šiol paskelbė gairėse ir komunikatuose. Todėl šios priemonės suderinamumas turėtų būti vertinamas tiesiogiai remiantis EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktu, kuriame nurodoma, kad *„pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui“* gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka.

(96) Kad pagalba būtų suderinama pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą, ja būtinu ir proporcingu būdu turi būti siekiama bendros svarbos tikslo. Šiuo atveju Komisija mano, kad reikia įvertinti šiuos klausimus:

1) Ar pagalbos priemonė skirta siekti tinkamai apibrėžtam bendros svarbos tikslui (būtent ar siūloma pagalba šalinamas rinkos nepakankamumas, ar siekiama kito tikslo)?

2) Ar pagalba tinkamai parengta, kad ja būtų pasiektas bendros svarbos tikslas? Konkrečiai:

— ar pagalbos priemonė – tinkamas būdas?

— ar yra skatinamasis poveikis, būtent ar pagalba keičia įmonių elgesį?

— ar pagalbos priemonė proporcinga, t. y. ar tą patį elgesio pokytį būtų galima pasiekti teikiant mažesnę pagalbą?

3) Ar konkurencijos iškraipymai ir poveikis prekybai yra riboti, todėl bendra pusiausvyra yra teigiama?

(97) Jungtinė Karalystė nenurodė, kad aptariamoji priemonė buvo sukurta siekti konkretaus bendros svarbos tikslo. Be to, nėra pastebimų įrodymų ar priežasčių, rodančių, kad šios valstybės pagalbos teikimas yra tinkama ir proporcinga priemonė, kuri daro bet kokį tinkamą skatinamąjį poveikį ekonominei veiklai vystyti, kurią, su kitais konkurentais, vykdo BT. Kaip minėta, aptariamoji priemonė nėra nei susijusi su BT pavestos bendros ekonominės svarbos misijos įgyvendinimu, nei ja apsiriboja.

(98) Todėl vienintelis akivaizdus bendros svarbos tikslas, kurio būtų galima siekti atitinkamomis pensijų teisės aktų nuostatomis, atrodo, yra papildoma darbuotojų teisių į pensiją apsauga jų darbdavio nemokumo atveju. Papildoma garantija, kad į pensiją išėjusiems darbuotojams būtų veiksmingai užtikrinta finansinė gerovė, kuri proporcinga jų darbui, dirbtam per jų darbingą amžių, yra svarbi siekiant vystyti bendrąją ir socialiai subalansuotą ekonominę veiklą. Tačiau atleidžiant BTPS nuo mokamos rinkliavos pagalbos priemone neprisidedama siekiant šių tikslų.

(99) Be to, remiantis Jungtine Karalyste, pensijų apsaugos priemonės gali teikti apsaugą tik tuo atveju, jei nėra kitos alternatyvos ir tinkamos apsaugos. Tokiu atveju 2004 m. pensijų įstatymą būtų galima traktuoti kaip skatinantį bendroves kurti savo (ir savo lėšomis) alternatyvius susitarimus ar mechanizmus, dėl kurių nebereikėtų mokėti rinkliavos bendram Pensijų apsaugos fondui ir nebepriklausyti nuo jo. Tačiau pagalbos priemonė, už kurią nereikia mokėti kompensacijos, panaikina bet kokią paskatą BT sudaryti kokius nors alternatyvius susitarimus. Priešingai, jei pagalba būtų sustabdyta, BT turėtų paskatų sudaryti tokius susitarimus arba bent jau būtų priklausoma nuo privačiomis lėšomis finansuojamo Pensijų apsaugos fondo, kad garantuotų iki privatizavimo dirbusių darbuotojų teises į pensiją.

(100) Vadinasi, pagalbos priemonė nėra tinkama Jungtinės Karalystės pensijų teisės aktuose įtvirtintam bendros svarbos tikslui siekti. Priešingai, dėl pagalbos BTPS ir kartu BT nepatiria veiklos sąnaudų, kurios paprastai susidarytų joms siekiant šio tikslo. Neigiamas pagalbos veiklai priemonės poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai ir konkurencijai nėra kompensuojamas kitu teigiamu poveikiu kitose srityse, todėl apskritai poveikis yra neigiamas.

(101) Todėl Komisija daro išvadą, kad atleidimas nuo visos rinkliavos Pensijų apsaugos fondui negali būti laikomas suderinamu su bendrąja rinka pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį ar EB sutarties 87 straipsnio 3 dalį.

6. **IŠVADA**

(102) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija daro išvadą, kad atleidimas nuo rinkliavos Pensijų apsaugos fondui, atitinkantis pensijų įsipareigojimus, dengiamus valstybės garantija, suteikta BT pensijų įsipareigojimams, yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, kuri negali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka.

7. **PAGALBOS SUSIGRAŽINIMAS**

(103) Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 ([1]) 14 straipsnio 1 dalį, jei esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad susijusi valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalbos suma būtų susigražinta iš gavėjo. Susigražinama tik ta pagalbos suma, kuri yra nesuderinama su bendrąja rinka.

(104) Pagalbos susigražinimo tikslas – atkurti padėtį, buvusią prieš suteikiant pagalbą. Šis tikslas bus pasiektas tada, kai BT grąžins nesuderinamą pagalbą ir tokiu būdu neteks pranašumo, kuriuo naudojosi savo konkurentų atžvilgiu rinkoje nuo tada, kai nuo 2005 m. BTPS nebemokėjo visos rinkliavos Pensijų apsaugos fondui. Susigrąžintina suma turėtų būti tokia, kuri panaikintų suteiktą ekonominį pranašumą BT, kuri, remiantis 83 konstatuojamojoje dalyje nurodytomis priežastimis, yra priemonės teikiamos naudos gavėja.

(105) Kadangi nesuderinama pagalba BT yra lygi skirtumui tarp nesumokėtos rinkliavos Pensijų apsaugos fondui nuo fondo įsteigimo 2005 m., jei nebūtų suteikta valstybės garantija, ir rinkliavos, kurią iš tikrųjų mokėjo BTPS, šis skirtumas sudaro susigrąžintiną sumą, dar pridedant palūkanas, kurios buvo faktiškai sukauptos šiai sumai, kuri negali būti mažesnė už apskaičiuotą sumą pagal 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999 ([2]), 9 straipsnį.

(106) Reikia pažymėti, kad remiantis 2007 m. kovo 29 d. Jungtinės Karalystės pateikta informacija, Pensijų apsaugos fondo valdyba, BT ir BTPS patikėtiniai sudarė susitarimą dėl sąlyginio deponavimo, skirto sąlyginio deponavimo sąskaitoje įšaldyti skirtumą tarp sumos, kurią BTPS būtų turėjusi mokėti 2005–2006 m., jei nebūtų atsižvelgta į valstybės garantiją, ir BTPS faktiškai sumokėtos sumos. Kitais metais BTPS turėjo sumokėti į sąlyginio deponavimo sąskaitą sumą, kurią BTPS būtų turėjusi sumokėti, jei nebūtų atsižvelgta į valstybės garantiją. Šioms sumoms sukauptos […] palūkanos, kurios, remiantis Jungtine Karalyste, sudaro […].

(107) Remiantis susitarimo dėl sąlyginio deponavimo nuostatomis, šie susitarimai galios tol, kol Komisija baigs tyrimą, ar sumažintos rinkliavos Pensijų apsaugos fondui laikytinos nesuderinama pagalba, arba nuspręs nebenagrinėti šio klausimo. Pirmuoju atveju galutinę sumą, kurią nustatys Pensijų apsaugos fondas dėl pensijos apsaugos rinkliavos, taip pat sudaro palūkanos, sukauptos sumoms, sumokėtoms į sąlyginio deponavimo sąskaitą. Todėl jei Komisija priims sprendimą dėl pagalbos nesuderinamumo, […] atiteks Pensijų apsaugos fondui, o ne BTPS ar BT. Taip turėtų būti užtikrinama, kad sąlyginio deponavimo sąskaitoje sukauptos palūkanos toliau nedidintų BT suteikto ekonominio pranašumo,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės pagalba, kurią pagalbos gavėjai *BT plc* neteisėtai skyrė Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, BT pensijų fondo atleidimo nuo įnašų į Pensijų apsaugos fondą, susijusių su gavėjos pensijų įsipareigojimais, dengiamais pagal 1984 m. telekomunikacijų įstatymo 68 skyriaus 2 punktą su pakeitimais, pavidalu, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kaip apibrėžta ES sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.

Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė nutraukia nesuderinamos pagalbos teikimą *BT plc*.

2 straipsnis

Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė susigražina 1 straipsnyje nurodytą pagalbą iš gavėjos.

Sugrąžintinai sumai taikomos palūkanos nuo minėtos sumos suteikimo gavėjai datos iki jos susigrąžinimo.

Palūkanos apskaičiuojamos kaip kapitalizuotos palūkanos pagal Reglamento (EB) 794/2004 V skyrių.

3 straipsnis

1 straipsnyje nurodyta pagalba turi būti susigražinta nedelsiant ir veiksmingai.

Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė užtikrina šio sprendimo įgyvendinimą per keturis mėnesius nuo pranešimo apie jį dienos.

4 straipsnis

Per du mėnesius nuo šio sprendimo pranešimo dienos Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė pateikia Komisijai šią informaciją:

([1]) 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB sutarties 93 straipsnio (dabar 88 straipsnio) taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).

([2]) OL L 140, 2004 4 30, p. 1.

a) visą iš gavėjo susigrąžintiną sumą;

b) išsamų priemonių, kurių jau imtasi ir kurių planuojama imtis šiam sprendimui įgyvendinti, aprašymą; ir

c) dokumentus, įrodančius, kad gavėjai buvo nurodyta grąžinti pagalbą.

Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė nuolat praneša Komisijai apie pažangą, padarytą įgyvendinant nacionalines priemones, kurių buvo imtasi šiam sprendimui įgyvendinti, kol bus susigrąžinta 1 straipsnyje nurodyta pagalba. Komisijai paprašius, ji nedelsdama pateikia informaciją apie priemones, kurių jau imtasi ir kurių planuojama imtis šiam sprendimui įgyvendinti. Ji taip pat teikia išsamią informaciją apie pagalbos sumas ir palūkanas, jau susigrąžintas iš gavėjos.

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei.

Priimta Briuselyje, 2009 m. vasario 11 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė